

сиротинята, която ужъ управляватъ като родолюбци. — А за да бждепо ясенъ отговорътъ п. Кръстю вижда за нужно да го разчлени по обширно и, ето какво казва той за това.

Най напрѣдъ казва че, такъвзи священнодіаконъ, съ таково име, въ живота си не е виждалъ, нито го знае, а познава добрѣ священнодіакона Паисія, който гніе не въ София, а въ Орханіе, убитъ на права Бога отъ ржцѣтѣ на несмысленниятѣ наши народни двигатели. Да не сѫ тѣхна милость побѣркали името и мѣстото?! — Знае още, казва п. Кръстю и невинното младо момче, убито посрѣдъ пладнѣ въ Ловичъ (въ Дѣнчовата кѫща) отъ несмыслена ржка на което кръвъта и днесъ вика за отмъщеніе.

Уловенъ край Ловичъ и закаранъ въ Софія, п. Кръстю не знае никакъвъ діаконъ, а знае Василія Лъвски и казва че, не е той причина на улавяніето му, нѣ причина сѫ самимъ тія, които клеветѣтѣ нъго.¹⁾

I) Курсива нашъ.